



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind comercializarea produselor alimentare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prin prezenta lege se reglementează condițiile de exercitare a activității contractuale de comercializare a produselor alimentare.

Art. 2. – (1) Prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor fizice și juridice care desfășoară relații comerciale cu produse alimentare.

(2) În înțelesul prezentei legi termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

1. *produs alimentar* – orice substanță sau produs, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil a fi ingerat de oameni, conform prevederilor art.2 din Regulamentul (CE) nr.178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranță Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L31 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

2. *produs alimentar proaspăt* – alimentul care nu este conservat prin sterilizare, deshidratare, congelare sau afumare;

3. *produs alimentar congelat* – alimentul care necesită temperaturi de păstrare sub minus 7 grade celsius;

4. *relații comerciale* – activitatea de vânzare și/sau cumpărare a produselor alimentare;

5. *consumator* – orice persoană fizică sau juridică, care cumpără, dobândește, utilizează și consumă produse alimentare în afara activității profesionale;

6. *comerciant* – persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare activități de comercializare directă către consumator a produselor alimentare;

7. *furnizor* – persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare activități de producție, procesare sau distribuție a produselor alimentare, în vederea comercializării acestora;

8. *cost de producție* – cheltuielile directe și indirecte de producție repartizate rațional asupra produselor fabricate, lucrărilor executate și serviciilor prestate;

9. *preț de listă la furnizor* – prețul unitar net pentru fiecare produs oferit spre vânzare de către furnizor;

10. *discount* – avantajul financiar direct, oferit de către furnizor comerciantului, aplicat procentual la prețul de listă la furnizor;

11. *cost de achiziție la comerciant* – prețul unitar net care apare în factura de achiziție, obținut prin scăderea discountului oferit de furnizor, la care se adaugă cheltuielile directe specifice revânzării și costurile serviciilor prestate de comerciant furnizorului;

12. *vânzare în pierdere* – orice vânzare la un preț inferior costului de achiziție;

13. *preț de achiziție la consumator* – costul de achiziție la comerciant majorat cu adaosul comercial și TVA;

14. *listarea produsului* – obligația asumată de comerciant de a pune în vânzare directă către consumator tipurile de produse oferite de furnizor prin contractul comercial;

15. *delistarea* – încetarea punerii în vânzare directă de către comerciant a produselor oferite de furnizor prin contractul comercial.

(3) Relațiile comerciale dintre furnizori și comercianți sunt stabilite prin încheierea unui contract negociat în prealabil de către părți, care respectă legislația în vigoare și dispozițiile prevăzute de prezenta lege.

CAPITOLUL II

Protecția împotriva înțelegerilor și practicilor anticoncurențiale

Art. 3. – Părțile nu se pot obliga reciproc, direct sau indirect, să cumpere sau să vândă produse sau servicii de la sau către un terț.

Art. 4. – (1) Este interzis oricărui comerciant să solicite și să încaseze de la furnizor plata de servicii care nu au legătură directă cu operațiunea de vânzare și care nu sunt cuprinse în costul de achiziție.

(2) Este interzis oricărui comerciant să solicite și să încaseze de la furnizor plata unor servicii legate de extinderea rețelei de distribuție a comerciantului, amenajările spațiilor de vânzare ale comerciantului sau de operațiunile și evenimentele de promovare a activității și imaginii comerciantului.

Art. 5. – Este interzis oricărui comerciant să ofere sau să vândă produse în pierdere, cu excepția situațiilor prevăzute de Legea nr. 650/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață.

Art. 6. – Este interzis oricărui comerciant să solicite furnizorului să nu vândă altor comercianți aceleași produse la un cost de achiziție mai mic sau egal cu cel cu care a achiziționat produsele respective.

Art. 7. – (1) Cu excepția situației în care delistarea se datorează culpei contractuale a furnizorului, delistarea de către comerciant a unui produs al furnizorului trebuie să se realizeze prin notificare scrisă prealabilă, cu două luni înaintea datei delistării.

(2) Delistarea unilaterală obligă comerciantul la restituirea integrală a sumei de bani încasate de acesta de la furnizor pentru asumarea obligației contractuale privind listarea.

(3) Comerciantul poate refuza recepția mărfii în condițiile în care aceasta nu îndeplinește condițiile legale de comercializare, cantitățile prevăzute în contract sau în comandă sau termenele de livrare, notificând în scris furnizorului motivul refuzului recepției produselor, în termen de maximum 24 de ore, în caz contrar marfa fiind considerată acceptată.

(4) În cazul în care părțile convin prin contract ca recepția cantitativă și calitativă să fie făcută ulterior momentului livrării, documentul de recepție va fi transmis în formă scrisă furnizorului în maximum 48 de ore de la momentul punerii la dispoziția comerciantului a mărfii.

CAPITOLUL III

Obligațiile de plată între comerciant și furnizorul de produse alimentare

Art. 8. – Plata între comerciant și furnizor se face la data convenită de părți în contract, astfel:

a) pentru produsele alimentare proaspete termenul de plată al comerciantului către furnizor pentru produsele contractate și livrate nu poate fi mai mare de 12 zile;

b) pentru produsele alimentare congelate termenul de plată al comerciantului către furnizor pentru produsele contractate și livrate nu poate fi mai mare de 20 de zile;

c) pentru produsele alimentare, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b), termenul de plată al comerciantului către furnizor pentru produsele contractate și livrate nu poate fi mai mare de 35 de zile.

Art. 9. – În cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a unei obligații contractuale de către una dintre părți, acestea pot stabili în contract plata unor penalități de către partea în culpă, egale pentru părți, cuantumul acestora fiind negociat la data încheierii contractului.

Art. 10. – În cazul în care plata nu se efectuează la termenul stabilit, debitorul este pus în întârziere fără nicio altă formalitate, și plătește de la acel termen o penalitate zilnică egală cu dublul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, calculată la suma datorată.

CAPITOLUL IV

Sanțiuni

Art. 11. – (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 3 – 6 se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 150.000 lei, în măsura în care nu sunt aplicabile prevederile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată;

b) nerespectarea dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (3), art. 8, art. 10 și art. 13 alin.(2) se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei, în măsura în care nu sunt aplicabile prevederile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către:

a) organele de control abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru cele prevăzute la art. 5 și art. 13 alin. (2);

b) organele de control abilitate ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, pentru cele prevăzute la art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 alin. (1) și (3), art. 8, art. 10 și art. 13 alin. (2).

Art. 12. – Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 13. – (1) Contractele în desfășurare ale căror termene și condiții sunt contrare prevederilor prezentei legi vor fi modificate corespunzător în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

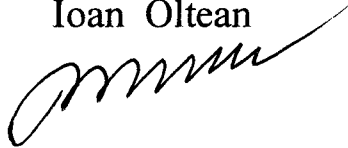
(2) Pentru a verifica desfășurarea relațiilor comerciale dintre comerciant și furnizor, reprezentanții Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și cei ai Ministerului Finanțelor Publice pot solicita toate documentele care stau la baza desfășurării acestor relații comerciale.

Art. 14. – Prezenta lege intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ioan Oltean



PREȘEDINTELE
SENATULUI

Mircea Dan Geoană



București, 15 octombrie 2009
Nr. 321